

Koós Olga Hat Évesen

A képen én vagyok látható hat évesen.

n a Rózsa utcában születtem Budapesten 1925-ben, ahol nem sokáig laktunk. A zsidó nevem Lea. A Rózsa utcából az Elemér utcába, a 7. kerületbe, és onnan pedig a Hernád utcába mentünk, ez volt a végleges lakóhelyünk. Azt pontosan nem tudom, de még az is lehet, hogy volt egy Hársfa utcai lakásunk is előtte, de ez nekem homályosan van csak meg. Én úgy születtem, hogy a fejemet félre tartottam, ezért hat hónapos koromban megoperáltak, és sínben volt a nyakam. Az hogy meddig, azt már nem tudom. Valószínűleg másfél, két éves koromig tartott ez. Azt vette észre anyám, hogy állandóan egy fele tartom a fejem. Szegény el is ájult, amikor operáltak.

A Wesselényi utcába, a zsidó elemibe jártam. Oda még a Rózsa utcából jártam. Arra emlékszem, hogy át kellett kelni a Körúton, és a szüleim mindig azzal foglalkoztak, hogy a gyerek hogy menjen át. Később, amikor elköltöztünk az Elemér utcába, akkor a Bethlen téri elemibe jártam, ott is volt egy zsidó elemi. A Bethlen utcaiba két évig jártam. Utána, egy elég érdekes történet következett. Az én anyámnak nagy ambíciói voltak velem. A monda szerint szép kislány voltam, széke kékszemű. Teljesen az apámra hasonlítottam, aminek folytán babának neveztek, amit később nagyon megutáltam. Szóval anyámnak, nagyratörő tervei voltak velem, és a család úgy döntött, hogy a zsidó gimnáziumba ad. Hogy ezt ki találta ki, valószínűleg anyám, hogy én a zsidó gimnáziumba járjak. Kevesen jártak ezen az alacsony anyagi szinten mint én a zsidó gimnáziumba, mert viszonylag sok pénzbe került. Addig küszködött az anyám az apámmal, míg ezt elérte nála, hogy odajárhassak, és akkor be is írtattak. 10 pengő volt a tandíj havonta. Miután nem kaptunk szegénységi bizonyítványt, akkor ez nekünk nagyon sok volt. Apám ezért úgy döntött, hogy átmegyek az Aréna úti polgáriba. Ami nekem halálosan elkeserítő volt. Egy éve már jártam a zsidó gimnáziumba, amikor átírtattak az Aréna úti polgáriba. Én ettől lelki beteg lettem, efektíve. Visszajártam a régi osztályba, és borzasztó évet töltöttem el ott. Végül egy év elteltével, úgy döntöttek a szüleim, hogy ez nem lesz jó, mert tönkre megyek lelkileg, úgyhogy visszaírtattak harmadikban a zsidó gimnáziumba. Különbözeti vizsgát kellett tennem persze, és én mámorosan visszakerültem. Valahogy 10 pengőről hat pengő lett a tandíjam. Hogy ezt hogy intézték el anyámék, azt nem tudom. Így "happy end" lett a vége a történetnek.